سرمقاله

رییس جمهور؛ تصمیمات بزرگ بادستاوردهای اندک

حفیظ الله ذکی

رییس جمهور برای دومین بار به کندز سفر کرد، تا مشکلات و نیاز مندی های این ولایت را از نزدیک بررسی کند. در این سفر رییس جمهور رؤسا و آمرین ریاست امنیت ملی این ولایت را از کار برکنار کرد و یک هیأت دیگر را برای بررسی ادارات غیر نظامی تشکیل داد، تا در مورد برکناری، تقرری، ترفیع و تشویق کارمندان ملکی تصمیم بگیرد. رییس جمهور همچنان سه ولسوالی جدید و ایجاد یک فرقه نظامی را برای این ولایت منظور کرد.

یکی از دلایل پیشروی دشمنان در شش ماه امسال عدم بررسی دقیق مشکلات، نارسایی ها و کمبودی های مناطق، ولسوالی ها و ولایت ها از سوی حکومت بود. یک ولسوالی به صورت ناگهانی و بدون کدام مقاومت جدی از سوی نیروهای امنیتی سقوط می کرد، تعدادی از نیروهای امنیتی به وضع فجیع به قتل می رسیدند و تعدادی اسیر می شدند؛ اما حکومت نیروهای کمکی اعزام می کرد و با پس گیری آن مناطق همه چیز خاتمه یافته تلقی می شد. ولی پس از مدت کوتاه باز هراس افگنان یا دوباره همان منطقه یا ولسوالی و یا در مجاورت آن مناطق دیگری را از کنترل دولت خارج می کردند.

در کندز نیز چنین اتفاق افتاد، نیروهای دشمن از ماهها به این طرف در اطراف شهر کندز جابجا می شوند و در روزهای عید تعداد زیادی از این نیروها وارد شهر می شوند. بعد با یک حمله غافلگیرانه در مدت چند ساعت یک ولایت را با تمام امکانات، تسلیحات و تجهیزاتش در اختیار می گیرند.

پس از سقوط کندز همه ارگان های امنیتی اعلام کردند که از دو ماه قبل در جریان تحرکات دشمن در اطراف شهر کندز بوده و انجام حمله از سوی طالبان را حتمی می دانستند. با این وجود، اقدامات مورد انتظار از یک ارگان مهم امنیتی در کشور چیست؟ چه تدابیری از سوی نهادهای امنیتی برای پیشگیری از حمله و دفاع از شهراتخاذ گردید؟ چرا یک ولایت مهم و ناامن در مدت چند ساعت سقوط می کند؟

آن همه سلاحهای سبک و سنگین و تانک های زره دار، چقدر به درد مردم خورد و تا چه حد توانست در حفاظت از شهروندان و از دسترسی شورشیان به اسناد و مدارک دولتی و انتقال زندانیان به شهرهای دیگر کمک کرد؟

پس می توان نتیجه گرفت که در کندز، مشکل اطلاعاتی، نیرو و پرسنل نظامی و تسلیحات و تجهیزات نظامی نبوده است؛ بلکه مشکل کندز در بی ارادگی، سستی و فقدان مدیریت توانمند و پاسخگوی جنگی بوده است. گزارش حقیقت یاب کندز نیز ضعف مدیریتی، ناهماهنگی و پیچیدگی ساختاری را دلیل سقوط کندز بر شمرده است. سربازان خیالی، وجود نیروهای خاکستری و غلبه روابط شخصی بر ضوابط اداری از مشکلات دیگری بود که در سقوط کندز نقش داشته است. خواست مردم کندز هم از حکومت آب و نان نبوده است؛ بلکه از حکومت خواسته اند که در برابر دشمن با صلابت و قاطعیت ایستادگی کنند و ولایت کندز را از نیروهای شورشی پاک کند.

با توجه به مشکلات فوق و خواست مردم، تصمیمات رییس جمهور مبنی بر تأسیس سه ولسوالی جدید و ایجاد یک فرقه نظامی تا چه حد با نیازمندی های امنیتی این ولایت سازگاری دارد؟ بر اساس گزارش حقیقت یاب، مشکل اصلی سقوط کندز به شورای امنیت ملی بر می گردد و گروه های خاکستری، گروه های مسلح غیر قانونی و غاصبان زمین نیز از کابل حمایت می شوند؛ پس آوردن اصلاحات در پایین و برکناری چند آمر امنیت چه دردی را دوا خواهد کرد؟ وقتی سیستم نتواند در موارد بحرانی و حساس پاسخگو باشد و افراد پایین ندانند که از چه مقامی باید دستور بگیرند، همانطوری که یک لوای نظامی نتوانست به اندازه یک پسته مقاومت کند، یک فرقه هم نمی تواند امنیت شهروندان را تضمین کند.

به نظر می رسد رییس جمهور با تصمیمات عجولانه و بزرگ خواسته است، تا ریشه های بحران را در پایتخت و در درون ارگ کتمان کرده و توجه را از کابل به سوی کندز سوق دهد؛ ورنه این راه حل ها با چالش های موجود در کندز انطباق و سازگاری ندارد.

تاپی؛ از ایجاد منافع مشترک اقتصادی تا دست یابی به ثبات و توسعه یافتگی

علی قادری

ریاست جمهوری در خبرنامه ای اعلان نموده است که کار عملی پایپ لاین تاپی تا یک ماه دیگر به صورت عملی شروع می شود. در این خبرنامه آمده است که رئیس جمهور با مقامات کشور های عضو تاپی دیدار نموده است و با آن ها بر سر کار عملی آغاز به کار این پروژه به توافق رسیده است. موافقتنامه پروژه تاپی میان ترکمنستان، افغانستان، پاکستان و هند در سال ۲۰۱۰ امضا شد. پیش بینی شده است که این پروژه در پایان سال ۲۰۱۷ به اکمال و بهره برداری می رسد. عملی شدن این پروژه به لحاظ اقتصادی سودمندی زیادی برای افغانستان دارد. جدا از سودمندی اقتصادی احتمال تغییر بازی سیاسی و امنیتی را نیز ممکن است به دنبال داشته باشد. از این جهت، عملی شدن این پروژه اهمیت حیاتی برای افغانستان دارد. با این حال، اجرایی شدن این طرح با موانع و مشکلات زیادی روبرو است. در زیر تلاش می کنم اهمیت این پروژه تاپی برای افغانستان و موانع و چالش های اجرایی شدن این طرح را مورد بررسی قرار دهم و به طبع آن راه حل های به منظور برداشتن موانع ارائه نمایم.

پایپ لاین گاز از شهر های هرات، فراه، نیمروز و هلمند می گذرد. در واقع، مسیر انتقال گاز ترکمنستان از چهار ولایت افغانستان می گذرد. در صورتی اجرایی شدن این پروژه نیازمندی بخش از گاز این شهر ها تأمین می شود. شاید از معدود پروژه های کلانی باشد که در راستای آسایش و رفاه شهروندان کشور صورت می گیرد. دست یافتن به انرژی ارزان هم سهولت می آورد و هم در دگرگونی در زندگی روزمره مردم را ممکن می کند. در ظاهر امر، اگر چه سود این پروژه به شهروندان ولایت هرات، نیمروز، فراه و هلمند است اما در واقع این پروژه عواید ملی را نیز افزایش می دهد. زیرا، حکومت افغانستان به خاطر ترانزیت این پایپ لاین از کشور های عضو سالانه میلیون ها دالر به دست می آورد. از این جهت، می توان گفت که این پروژه به سود کشور است.

آمار بیکاری در افغانستان در سال ۲۰۱۵ سیر صعودی داشته است. اجرایی شدن این پروژه هزاران نفر را وارد بازار کار می کند. ممکن کارمندان فنی و حرفه ای آن از کشور های دیگر باشد اما کارمندان نیمه حرفه ای و فنی و کارمندان عادی آن را شهروندان افغانستان خواهد بود. با این حال، لازم است که دولت افغانستان بر اجرایی شدن و استخدام کارمندان این پروژه نظارت جدی داشته باشد تا مبادا کارمندان این پروژه از کشور های همسایه استخدام نگردد. بنابراین، اجرایی شدن این پروژه نقش برجسته در کاهش نرخ بیکاری در کشور دارد. کاهش بیکاری رضایتمندی را افزایش می دهد و این گونه، بخش از بحران مشروعیت حکومت که ناشی از گسترش آمار بیکاری در کشور بود، برطرف می شود.

اجرایی شدن این پروژه ممکن رویکرد کشور های منطقه را نسبت به افغانستان تغییر دهد. زیرا، اجرایی شدن از این پروژه تنها افغانستان سود نمی برد بلکه پاکستان و هند نیز سود می برد. ممکن بازی سیاسی و امنیتی میان کشور های عضو پروژه تاپی تعدیل گردد و رویکرد اقتصادی حاکم گردد که نتیجه آن بدون شک بر ثبات و کاهش ناامنی نقش دارد. با قاطعیت می توان گفت که پروژه تاپی بزرگترین طرح مشترک و منافع مشترک افغانستان، پاکستان و هند است. از این منظر، احتمال آن وجود دارد که سیاست های امنیتی پاکستان نسبت به افغانستان و هند نسبت به پاکستان تعدیل شود.

با این حال، پروژه تاپی با موانع و مشکلات عدیده ای مواجه است. بزرگترین مانع اجرایی شدن این پروژه ناامنی و وجود گروه های مخالف مسلح دولت و برهم زننده امنیت در افغانستان و پاکستان است. طرح اولیه این پروژه در دهه ۱۹۹۰ ارائه شد. برخی شرکت های بین المللی در اجرایی ساختن این پروژه وارد عمل شدند اما هیچ کدام به خاطر ناامنی و جنگ در افغانستان قادر نشد تا این پروژه عملی گردد. اکنون اگر چه حکومت مرکزی در افغانستان شکل گرفته است اما همچنان گروه های وجود دارد که مانع اجرایی شدن این طرح می شود. گروه طالبان، داعش در افغانستان و گروه های در مناطق خودمختار قبایلی در پاکستان مانع اجرایی شدن این پروژه است. فراموش نکنیم که گروه طالبان در ولایت های هرات، نیمروز، فراه و هلمند فعالیت دارد و از این میان این گروه در هلمند، فراه و نیمروز فعال تر است. هلمند بزرگترین قاچاقچیان مواد مخدر را در خود جایی داده است. برخورد دولت با قاچاقچیان می تواند آن ها تحریک نماید تا امنیت و مسیر انتقال پایپ لاین را تهدید نماید. در ولایت نیمروز و فراه اگر چه قاچاقچیان مواد مخدر نیست اما گروه طالبان فعال است.

تنش ها در روابط کشور های همسایه می تواند مانع دیگر بر سر اجرایی شدن این پروژه باشد. افغانستان و پاکستان و هند در بیش از یک دهه گذشته در روابط خود ثبات را تجربه نکرده است. نزدیکی افغانستان با هند موجب نگرانی پاکستان شده است. فراز و نشیب ها منجر به افزایش تنش در داخل افغانستان نیز شده است. اینکه سیاست خارجی این کشور ها در زمان اجرایی شدن این پروژه چگونه نسبت به همدیگر تعریف می گردد و مناسبات این ها در چه سطحی حفظ می شود، بر اجرایی شدن پروژه پایپ لاین گاز تأثیرگذار است. با توجه به سودمندی این پروژه برای کشور های عضو و با توجه به چالش های موجود لازم است که چند اقدام مشترک از طرف کشور های عضو صورت گیرد.

کشور های عضو تاپی لازم است که توافق مشترک در مبارزه با تروریسم و دهشت افکنی و گروه های مخالف مسلح و همچنین مبارزه با کشت و قاچاق مواد مخدر دست یابد. تروریسم، قاچاق مواد مخدر و شورشگری در کشور های منطقه ثبات را در کشور های عضو تاپی تهدید می کند. از این جهت، لازم است که کشور های عضو تاپی برای مبارزه با دهشت افکنی، شورشگری و کشت و قاچاق مواد مخدر به توافق دست یابد. در کنار این مسئله لازم است که کشور های عضو تاپی نسبت به سیاست خارجی و روابط خارجی خود نسبت به همدیگر تجدید نظر نماید. فراز و نشیب ها در روابط میان این کشور نباید منجر به تعویق افتادن پروژه تاپی گردد. اما در وضعیت کنونی، بی ثباتی در روابط میان این کشور ها تهدید جدی علیه اجرایی شدن پروژه تاپی است.

در پایان این نوشتار یکبار دیگر باید گفت که پروژه تاپی منافع اقتصادی مشترک برای کشور های عضو تاپی دارد. این پروژه اگر به صورت درست مدیریت شود، تنش ها را در سطح کلان کاهش می دهد. روابط این کشور ها را وارد فاز جدید می سازد. احتمال آن می رود که سیاست کشور ها نسبت به همدیگر تعدیل شود و رویکرد اقتصادی به خود گیرد. از این جهت، این پروژه ظرفیت آن را دارد تا ناامنی را در منطقه کاهش دهد و کشور های منطقه به ثبات و توسعه یافتگی دست یابد.

پناهنده گی در استرالیا، گزینه های ممکن و نا ممکن

حسین بهمن

کشور استرالیا سالهاست که یکی از پر طرفدار ترین مقصد برای پناهجویان از سراسر به حساب میاید. پناهجویان از کشورهای نظیر افغانستان،پاکستان،ایران،بنگله دیش ،عراق ،سوریه و برخی از کشورهای دیگر همواره سعی کرده اند که با وجود تحمل خطرات و مصارف فراوان خودشانرا به استرالیا برسانند. قبل از سالهای ۲۰۰۰ میلادی تا اکنون سیل از مهاجران از کشورهای مختلف خودشانرا به استرالیا رسانده اند. پیشینه مهاجرت افغانها به استرالیا به سالهای دور و درازی بر میگرددامامو ج تازه ی از مهاجرت افغانها به استرالیا قبل از سال ۲۰۰۰ میلادی اغاز شد. در سالهای که طالبان در افغانستان حکومت میکردند هزاران تن از شهروندان افغانستان مجبور شدند که افغانستان را ترک کرده و به کشورهای دیگر مهاجر شوند. دیری نگذشت که این مهاجران سر از استرالیا در اوردند. هرچند پس از شکست طالبان در افغانستان روند مهاجرت افغانها به استرالیا کمی فروکش کرد اما با تداووم نا امنیها و سایر مشکلات در کشور از سالهای ۲۰۰۵ به بعد بار دیگر روند مهاجرت افغانها به استرالیا افزایش یافت. این روند هرچند در اکثر موارد از روی مجبوریت صورت میگرفت اما به مرور زمان رفته رفته به یک تجارت پر در امد برای قاچاقبران انسان تبدیل شد. قاچاقبران انسان با استفاده از مجبوریت های پناهجویان تا میتوانستند پول و سرمایه بدست اورده و همه روزه سعی میکردند تجارت شانرا گسترده تر بسازند. رفته رفته این مسئله به یک تجارت معمول و پر درامد برای قاچاقبران انسان تبدیل شد. قاچاقبران انسان بدون در نظر داشت حیات انسانها ،پناهجویان را گروه گروه با کشتیهای کهنه وفرسوده که از کار افتاده بودند از اندونیزیا گرفته وبه سوی استرالیا میفرستادند. این امر باعث شد که صدها پناهجو در مسیر استرالیا جانهایشانرا از دست بدهند. پناهجویان نیز با توجه به اینکه هیچ معلوماتی در مورد مهاجرت به استرالیا نداشتند و در نتیجه تبلیغات گسترده قاچاقبران انسان سیل اسا راه استرالیا را در پیش میگرفتند که در بسیاری از موارد قبل از رسیدن به استرالیا در ابها غرق میشدند. رویهم رفته سفر به استرالیا از دو گزینه ممکن و نا ممکن بدور نیست اما متاسفانه در بسیاری از موارد پناهجویان به دلیل خلاء معلوماتی از گزینه نا ممکن استفاده کرده اند.

گزینه ناممکن :

استرالیا کشوری است توسعه یافته در نیمکره جنوبی. این کشور با ۷،۶۸۶،۸۵۰ کیلومتر مربع وسعت، ششمین کشور پهناور دنیا است. پایتخت استرالیا شهر کانبرا است.

سیدنی و ملبورن دو شهر بزرگ استرالیا هستند. این کشور دارای مرز خاکی با کشور دیگری نیست و دور آن را از شرق، اقیانوس آرام، از جنوب اقیانوس منجمد جنوبی، از غرب اقیانوس هند و از شمال چندین دریا و خلیج در بر گرفته‌است. جمعیت استرالیا نظر به سرشماری ژوئیه ۲۰۰۸ انجام شده است ۲۰،۰۰۷،۳۱۰ نفر بوده‌است. این کشور با تراکم نسبی ۲/۶ نفر در هر کیلومتر مربع، یکی از پایین‌ترین ارقام میزان تراکم در جهان را دارا می‌باشد.

استرالیا کشوری توسعه یافته با اقتصاد متکی بر بازرگانی و کشاورزی است. این کشور معادن فراوانی دارد. شرکای بازرگانی استرالیا بیشتر چین،جاپان و کوریای جنوبی در آسیا و نیز ایالات متحده آمریکا هستند. بنا بر گزارش بانک جهانی، این کشور در سال ۲۰۰۵، از نظر تولید ناخالص داخلی یا GDP در رده پانزدهم جهان قرار داشته‌استو نیز بر اساس گزارش برنامه توسعه سازمان ملل متحد، استرالیا از نظر شاخص توسعه انسانی در سال ۲۰۰۶ سومین کشور توسعه یافته دنیا به حساب می‌آید.

این کشور با توجه به تراکم جمعیتی ان یکی از کشورهای بزرگ مهاجر پذیر در سطح جهان به شمار میرود. به اساس گزارشها این کشور سالانه تا سیزده هزار پناهجو را تحت شرایط خاص از کشورهای مختلف جهان میپذیرد اما متاسفانه اکثر پناهجویانی که طی یک ونیم دهه گذشته به استرالیا پناه برده اند از گزینه نا ممکن استفاده کرده اند. پناهجویانی که قصد پناهنده گی در استرالیا را دارند تنها با یک گزینه نا ممکن و ده ها گزینه ممکن روبرو هستند. در حال حاضر گزینه نا ممکن تنها سفر با کشتی است. به اساس قوانین استرالیا هر پناهجویی که تلاش کند توسط کشتی و به صورت غیرقانونی وارد سترالیا شود در حقیقت گزینه نا ممکن را انتخاب کرده اند. این افراد هرگز به استرالیا نخواهند رسید بلکه انان حتی اگر موفق شوند که از چنگ طوفان و امواج کشنده دریا جان به سلامت برند نه تنها به استرالیا نخواهند رسید بلکه وارد کمپهای خواهد شد که به هیچ وجه جایی برای زنده گی نیست. کمپهای که حکومت استرالیا برای پناهجویان در نظر گرفته است به دلیل عدم امکانات رفاهی، بهداشتی و اموزشی همواره مورد انتقاد نهادهای مدافع حقوق بشر بوده است. سازمان ملل متحد بارها از وضعیت کمپهای که حکومت استرالیا برای پناهجویان در نظر گرفته است انتقاد کرده است. به تازه گی بان کی مون دبیر کل سازمان ملل متحد در دیدار با مالکوم ترنبول نخست وزیر استرالیا که حاشیه نشست سران آ.سه.آن که در کوالالامپور انجام شد، از سیاست حکومت استرالیا در قبال پناهجویان غیرقانونی و وضعیت کمپهای پناهجویان در استرالیا به شدت انتقاد کرد و خواهان تجدید نظر حکومت استرالیا درین خصوص شد. اما حکومت استرالیا بارها تاکید کرده است که پالیسی این کشور در قبال پناهجویان غیرقانونی تغییر نا پذیر است. این کشور استدلال میکند که درهای این کشور بروی پناهجویان غیرقانونی مسدود است و هیچگاهی باز نخواهد شد. هرچند طی یک ونیم دهه گذشته هزاران پناهجو توانستند که با استفاده از کشتی به استرالیا برسند وتابعیت استرالیا را نیز بدست اورند اما تداووم مرگ و میر پناهجویان در مسیر استرالیا سرانجام حکومت استرالیا را وا داشت تا راه های ابی این کشور را بروی پناهجویان به کلی مسدود کند. از سال ۲۰۱۳ میلادی تا اکنون سفر به استرالیا توسط کشتی نا ممکن شده است.

گزینه ممکن :

با اینهم سفر به استرالیا نا ممکن نیست. برای پناهجویان که قصد پناهنده گی در استرالیا را دارند راههای قانونی درین زمینه وجود اما متاسفانه بسیاری از پناهجویان در ین مورد معلومات کافی ندارند. یکی از راه های که پناهجویان میتوانند بدون کدام خطر و بدون کدام مصارف خودشانرا به استرالیا برسانند اقدام از طریق کمیشنری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهنده گان یا (UNHCR) است. همه میدانیم که یکی از وظایف اصلی کمیشنری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهنده گان یا (UNHCR)رسیده گی به مشکلات پناهجویان و کمک به انان برای رسیدن به یک محیط مصئون است. با توجه به این اصل پناهجویانی که به دلایل مسائل سیاسی ،امنیتی ، نژادی، مذهبی وفرهنگی مجبور شده اند کشورشانرا ترک کنند، اگر قصد پناهنده گی در استرالیا را داشته باشند میتوانند با مراجعه به دفاتر کمیشنری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهنده گان یا (UNHCR) در خواست های شانرا مطرح و پس از بررسیهای لازم ویزای استرالیا را بدست اورند. از سویی هم استرالیا کشوریست انواع و اقسام ویزا را برای متقاضیان سفر به این کشور در نظر گرفته است. هرگاه پناهجویان در مورد انواع ویزاهای استرالیا معلومات کافی داشته و با قوانین این کشور اشنایی کامل داشته باشند شاید بتوانند راه های خیلی ساده و کوتاه را برای رسیدن به استرالیا پیدا کنند. روی همین اصل قبل از همه چیز پناهجویان باید در مورد راه های سفر به استرالیا معلومات لازم را داشته باشنددر غیر انصورت سرنوشت انان بدست قاچاقبران انسان خواهد افتاد. خوشبختانه منابع زیادی وجود دارد که پناهجویان وهرکسی که قصد سفر به استرالیا را داشته باشند میتوانند با مراجعه به این منابع معلومات کافی در مورد استرالیا و چگونگی سفر به این کشور بدست اورند. در پایان چندین منابع معتبری که معلومات کافی ودقیق را در مورد چگونگی سفر به استرالیا برای مردم فراهم میکنند ذکر شده است. برخی ازین منابع ازسوی حکومت استرالیا وبرخی دیگر از سوی نهادها و افرادی گردانده گی میشود که در مورد استرالیا و قوانین این کشور معلومات کافی وموثق دارند.

- https://www.border.gov.au/
- https://www.border.gov.au/about/opetion-sovereign-borders/counter-people-smuggling-communication/دری-dari/outside-australia
- http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/home
- http://www.iom.int/
- https://www.facebook.com/pajwak.hazara/

برخی ازین منابع مستقیما ازسوی حکومت استرالیا گردانده گی میشود. علاقه مندان با مراجعه به این منابع میتوانند تازه ترین معلومات را در مورد استرالیا وقوانین این کشور در مورد مهاجرت و پناهنده گی بدست اورند. با مراجعه به این منابع دیگر نیازی باقی نخواهند تا پناهجویان پولهای هنگفتی را به قاچاقبران انسان پرداخته و زنده گی خود و خانواده شان را برای رسیدن به استرالیا در ابها به مخاطره اندازند.

کارتون روز

بدون شرح

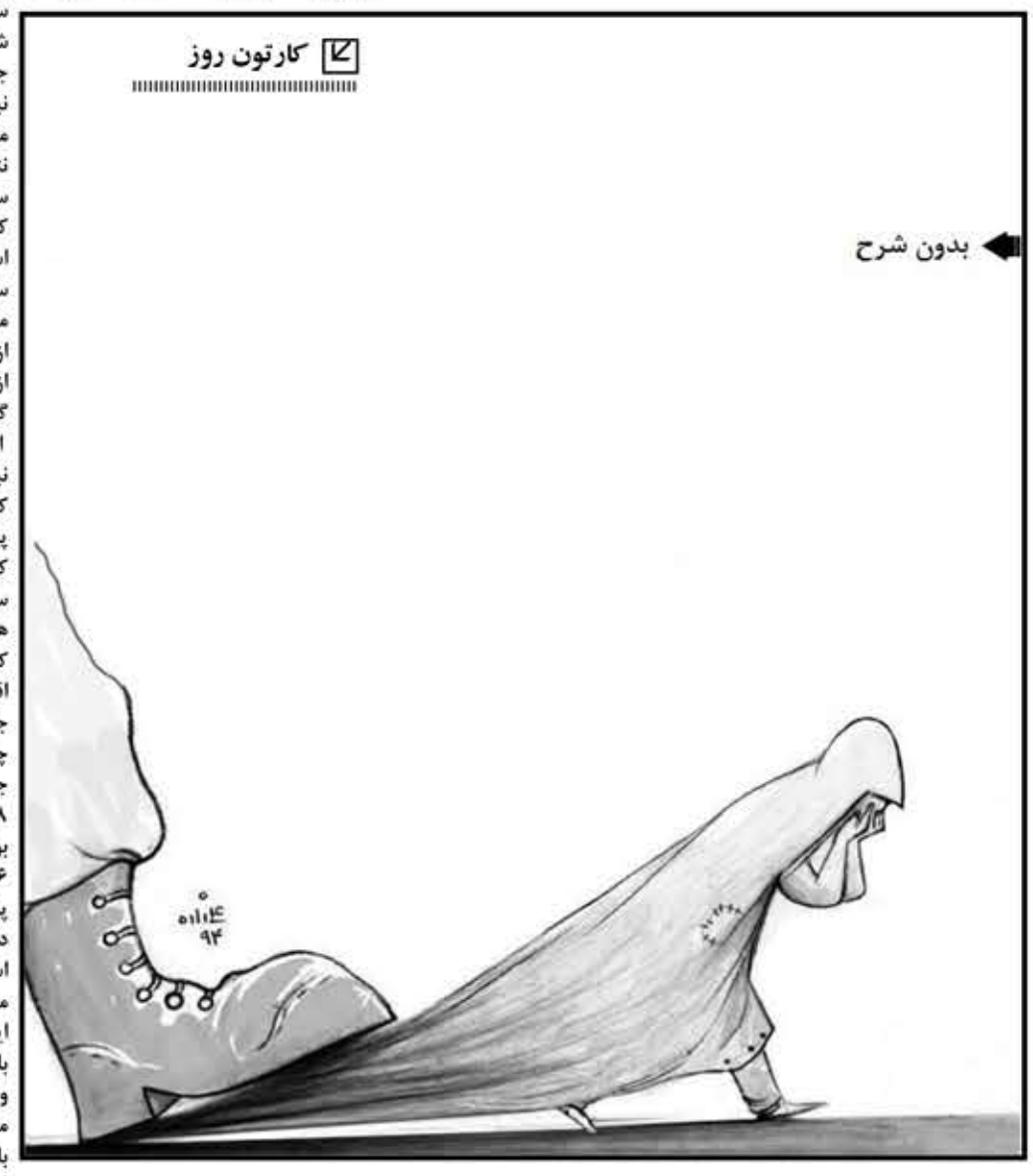

روزنامه افغانستان The Daily Afghanistan

صاحب امتیاز: داکتر حسین یاسا
مدیر مسوول: محمد رضا هویدا ۰۷۹۸۳٤۱۸٦۱
سردبیر : حفیظ الله زکی ۰۷۹۹۱۵۷۳۷۱
کاریکاتوریست: خالق علی زاده
دیزاین:علی‌اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان
آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر V- ۱۳۷

روزنامهٔ افغانستان از همهٔ دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.
هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.
مقالات وارده بازگردانده نمی شود.
مسئولیت مقالات به عهدهٔ نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیانگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.
روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.
www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

Daily Outlook AFGHANISTAN